

BUĎ VŮLE TVÁ*Staň se tvá vůle jako v nebi, tak i na zemi. (Mt 6:10)***1. čtení: Micheáš 6:1-8****Hlavní čtení: Matouš 6:10**

Milí bratři, milé sestry,

o co Boha prosíme, když k němu voláme těmito slovy? Co ta Ježíšova věta vlastně znamená? Někteří by možná odpověděli takto: *Těmito slovy v modlitbě vyznáváme, že všechno, co se děje, se děje z Božího rozhodnutí. Všechno, co se odehrává, se odehrává proto, že si to Bůh přeje, že to Bůh chce. Tomu věříme a v modlitbě se o tom ujišťujeme.* To se týká důležitých událostí národního nebo i mezinárodního významu. Tak třeba: Každá vláda na světě rozhoduje o záležitostech dané země díky tomu, že jí Bůh na čas tuto pravomoc svěřil. (Da 2:21; Ř 13:1) To se týká i těch nejmenších událostí. Třeba: Ani vrabec za letu nespadne na zem bez rozhodnutí našeho nebeského Otce. (Mt 10:29) Všechny vlasy na naší hlavě má Bůh spočteny. (Mt 10:30) Z Boží vůle jsme dnes vstali z postele. A z Boží vůle do ní večer opět ulehne, pokud nám to ovšem Bůh dopřeje. Proto my věřící říkáme spolu s Jakubem:

- *Bude-li Pán chtít... (Jk 4:15)*

Pokud bude chtít, abychom dnešní den dožili do konce, dožijeme. Pokud chtít nebude, nedožijeme. A pozor! Bůh se nám ze svých rozhodnutí nezodpovídá. On na lavici obžalovaných nikdy sedět nebude. On nám nemusí zdůvodňovat své myšlenkové pochody. A už vůbec se nemusí omlouvat. Když po něm spravedlivý Jób chtěl vysvětlení, proč chudák prochází tak krušnými časy, Bůh mu odpověděl takto:

- ⁷ „Nuže, opásej si bedra jako muž, budu se tě ptát a poučíš mě. ⁸ Chceš vsutku rušit můj soud, prohlásit mě za svévolníka a sám zůstat spravedlivý?“ (Jb 40:7-8)

Tedy: Nic ti objasňovat nemusím. Já jsem Bůh. A ty jsi člověk. Já jsem Stvořitel. A ty jsi součást mého stvoření. K tomu by Izajáš spolu s apoštolem Pavlem rádi dodali slova Hospodina:

- *Já vytvářím světlo a tvořím tmu, působím pokoj a tvořím zlo, já Hospodin konám všechny tyto věci. “ Běda tomu, kdo se chce přit se svým tvůrcem, střep z hliněných střepů! Což smí hlína říci svému tvůrci: „Co to děláš?“ (Iz 45:7-9; srov. Ř 9:19-24)*

A po nás Bůh žádá, abychom mu důvěřovali. Abychom se jako jeho děti spolehli na něj: Že všechno vede dobře. Přestože nás to jednou bolí, podruhé zatěžuje, potřetí rozesmutní, počtvrté znejistí. Ale často přece také potěší a rozradostní. No ne? Vždyť náš život není jen jedno dlouhé utrpení. Ale také veliký dar našeho laskavého nebeského Otce. Nad naším životem vládne Bůh, Otec náš a Otec Ježíše Krista. Ať už stoupáme, nebo klesáme, ať už si vískáme, nebo pláčeme, ať máme život před sebou, nebo za sebou. A jistě, často je to těžké: Přijímat od Boha všechno, co přichází. I Ježíš se musel s Boží vůlí pořádně porvat. Aby šel cestou utrpení. Aby za nás vydal svůj život. Aby vynesl a přibyl všechny naše nepravosti na kříž. I Ježíš se musel úpěnlivě modlit, aby se v tom kritickém okamžiku spolehl na Boží vedení.

- *Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne má, nýbrž tvá vůle se staň. (L 22:42)*

A tak ve víře zápasíme o to, abychom rozuměli tomu, co se děje, jako výsledku Boží vůle pro tento svět. Není to vždycky snadné. Ale je to biblická víra. A to stojí za zvážení. Zvěst Písma nás k tomu vede. A troufám si tvrdit, že je to také nejlepší možná víra. Protože pokud by to bylo jinak, pokud by se všechno dělo nezávisle na Bohu, pak by nám nevládl dobrý a mocný Otec, ale chaos. Nebo náhoda. Nebo vrtkavé štěstí. Nebo neosobní a chladný Osud. Nebo příroda. Nebo druzí lidé. Nebo my sami. Apoštol Pavel, který v životě čelil kdejakým těžkostem, to vyjádřil jasně:

- *Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí. (Ř 8:28)*

Proč úplně všechno napomáhá Božím dětem k dobrému? Protože jejich životy má pevně v ruce ten, kdo si je v Ježíši Kristu zamiloval věčnou a vělou láskou. On a nikdo jiný. Z jeho pohledu nevadí, že všemu, co se s námi a kolem nás děje, nerozumíme. To ani děti nerozumí všemu, co pro ně rodiče dělají, a proč to dělají. Děti rodičům důvěřují, že je milují. A že to s nimi myslí dobře. I když je to někdy pro děti nepříjemné.

Možná, že bychom tedy mohli přeformulovat tuto třetí prosbu Modlitby Páně i takto: *Náš nebeský Otče, dej nám dostatek síly přijímat všechno, co se děje s námi i kolem nás jako projev tvé vůle. I když tomu často nerozumíme, důvěřujeme ti jako milujícímu Otci, který moudře směřuje náš život.*

Dobře. To by šlo. Ale tím jsme zdaleka význam této Ježíšovy prosby nevyčerpali. Ježíš nás neučí jen pasivně přijímat Boží vůli, Boží řízení. On nás také vede k tomu, abychom byli aktivní. Abychom žili podle Boží zjevené vůle. Abychom žili podle toho, jak po nás Bůh výslovně žádá. Podle toho, co po nás Hospodin výslovně chce. Slovy Mojžíše:

- *Skryté věci patří Hospodinu, našemu Bohu, zjevné však patří navěky nám a našim synům, abychom dodržovali všechna slova tohoto zákona.* (Dt 29:28)

A co po nás Bůh žádá? Jaká je jeho vůle pro náš život? Víme to? No, k tomu nám dal své slovo, abychom to věděli. Máme Bibli. Písmo. Ta kniha je zjevenou Boží vůlí. Poslechněte si, jak tuto prosbu vysvětluje třeba Heidelbergský katechismus, reformační klasika. Myslím, že autoři těchto slov trefili hřebíček na hlavičku:

- *Jak zní třetí prosba? Třetí prosba zní: „Bud' vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.“ Tak se modlíme: Dej nám i všem lidem ochotu vzdát se své vlastní vůle a poslouchat dobrou vůli tvoji beze všeho odporování a reptání, aby tak každý vykonával svůj úřad a své povolání ochotně a věrně jako andělé v nebi.* (HK 124)

Přesně toto Pán Ježíš chtěl především: Abychom prosili Boha o sílu a moudrost žít ne podle naší, ale podle Boží vůle. To je zjevné z jeho dalších výroků:

- *Ne každý, kdo mi říká ‚Pane, Pane‘, vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích.* (Mt 7:21)
- *Neboť kdo činí vůli mého Otce v nebesích, to je můj bratr, má sestra i matka.* (Mt 12:50)

Bohu záleží na tom, abychom jeho zjevenou vůli znali. Tedy abychom studovali jeho slovo, protože nikde jinde se s tím, co po nás Bůh žádá, s takovou čistotou a jasností nesetkáme. Bohu záleží i na tom, abychom podle jeho vůle žili. My lidé zde na zemi, jako Boží andělé v nebesích. Abychom stejně jako svatí andělé poslouchali Boha: Radostně, věrně, pilně, horlivě, upřímně a stále. V tom nás ovšem musí podporovat Duch svatý, protože sami, bez Boží síly, jsme na to slabí. A tak zkusme ještě jednou přeformulovat tu dnešní Ježíšovu prosbu.

Modlitba:

Náš nebeský Otče, uč nás ze svého slova, co po nás žádáš, co po nás chceš. Daruj nám moudrost Ducha svatého, abychom rozuměli tvé zjevené vůli. A dávej nám sílu Ducha svatého, abychom ke tvé slávě podle tvé svaté a dobré vůle žili. Jako žil Ježíš. Moc si přejeme žít tak, jak si to přeješ ty sám. Ale selháváme v tom dnes a denně. Věnuj se nám, Otče, pracuj na nás, abychom upřímně a odhodlaně volali k tobě slova Ježíšova: Ne naše, ale tvá vůle se staň. Amen.